

Sygn. akt II K 1138/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 10 kwietnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. S. , s. P. i B. z d. S. , ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 września 2017 roku w Z. gmina S. , województwo (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości , wynik badania Alkometrem I - 1,19 mg/l (2,50 promila) , II - 1,19 mg/l (2,50 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu ,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 200 (dwieście) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu A. S. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 września 2017 r. do dnia 10 kwietnia 2018 r.;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego A. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego A. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1138/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2017 roku około godziny 11.15. w Z. , gmina S. , Droga Krajowa nr (...) funkcjonariusz policji z (...) w L. mł. asp. R. S. zatrzymał do kontroli drogowej samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się po z Drodze Krajowej nr (...) z kierunku miejscowości S. .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony A. S. od którego wyczuwalna była woń alkoholu .

Oskarżony A. S. został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) nr fabryczny (...) , który posiadał aktualne w chwili wykonywania badania świadectwo wzorcowania (k. 6-8) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 20 września 2017 r. o godzinie 11:38 stężenie 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugiej próbie wykonanej w dniu 20 września 2017 r. o godzinie 11:40 stężenie 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 5) .

(...) nr fabryczny (...) którym wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 6-8) .

A. S. ma ukończone 38 lat, jest żonaty , posiada na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 4500 zł , nie był karany (k. 97) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego A. S. (k. 25 i k. 110) , notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania oskarżonego (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 6-8) , pokwitowania (k. 9 , k. 10) , kserokopii prawa jazdy (k. 13) , karty karnej (k. 18, k. 66, k. 97) , danych osobo – poznawczych (k. 29) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 33-34) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 90) i informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 99-100) .

A. S. stanął pod zarzutem , iż w dniu 20 września 2017 roku w Z. gmina S. , województwo (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości , wynik badania Alkometrem I - 1,19 mg/l (2,50 promila) , II - 1,19 mg/l (2,50 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu , to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony A. S. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w dniu 20 września 2017 r. jadąc sam samochodem został w Z. zatrzymany do kontroli drogowej przez policję . Oskarżony A. S. wskazał iż jechał z hotelu „ (...)” i w czasie kontroli policjanci stwierdzili że jest w stanie nietrzeźwości . Oskarżony A. S. stwierdził iż nie sądził że jeszcze jest w stanie nietrzeźwości bo alkohol spożywał poprzedniego dnia do godziny 17.00.. Następnie oskarżony A. S. złożył wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (k. 25) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony A. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień potwierdzając swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym . Oskarżony A. S. stwierdził tylko iż alkohol spożywał w dniu 18 września 2017 r. , zaś kontrola miała miejsce w dniu 20 września 2017 r. (k. 110) .

Na wiarę zasługuje wyjaśnienia oskarżonego A. S. złożone w postępowaniu przygotowawczym w których oskarżony A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej A. S. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania oskarżonego (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 6-8) , pokwitowania (k. 9 , k. 10) . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego A. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż popełnił ona zarzucany mu czyn z art. 178a § 1 k.k..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. S. złożonym na rozprawie przed Sądem w których stwierdził iż alkohol spożywał w dniu 18 września 2017 r. , zaś kontrola miała miejsce w dniu 20 września 2017 r. . Należy stwierdzić iż z wyjaśnień oskarżonego M. S. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika iż alkohol spożywał poprzedniego dnia to jest 19 września 2017 r. do godziny 17.00.. Ponadto fakt iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 20 września 2017 r. o godzinie 11:38 stężenie 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugiej próbie wykonanej w dniu 20 września 2017 r. o godzinie 11:40 stężenie 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu potwierdza protokół badania oskarżonego urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) nr fabryczny (...) (k. 5) . (...) nr fabryczny (...) którym wykonano te badania , zaopatrzone były w

aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 6-8) . Należy również stwierdzić iż z treści protokołu badania oskarżonego urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) nr fabryczny (...) wynika iż oskarżony A. S. podał policjantowi przeprowadzającemu to badanie że w dniu 19 września 2017 r. o godz. 17.00. wypił 10 drinków i 2 litry piwa (k. 5) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego A. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 5), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony A. S. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony A. S. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami (...) nr fabryczny (...) posiadającym aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 6-8) . Badania te wykazały , iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I i II próba badania urządzeniem (...) nr fabryczny (...)) (k. 5) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony A. S. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony A. S. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na Drodze Krajowej nr (...) w miejscowości Z. , gmina S. , woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów , co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek

strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35) . W powyższym przypadku Droga Krajowa nr (...) w miejscowości Z. , gmina S. , woj. (...) po której oskarżony A. S. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222) .

Należy wskazać iż oskarżony A. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 25) . Fakt popełnienia przez oskarżonego A. S. tego czynu potwierdzają ponadto dowody w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania oskarżonego (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 6-8) , pokwitowania (k. 9 , k. 10) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego A. S. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu A. S. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony A. S. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną .

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony A. S. nie był dotychczas karany (k. 97) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu A. S. karę grzywny 200 (dwieście) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego A. S. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego A. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 4 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego. Przy określaniu okresu obowiązywania tego środka karnego Sąd wziął pod uwagę informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 99-100) z której wynika iż oskarżony A. S. był wielokrotnie ukarany z wykroczenia w ruchu drogowym .

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu A. S. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 września 2017 r. do dnia 10 kwietnia 2018 r.;

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego A. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego A. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.